

# VRŠOVICKÝ

5/2011

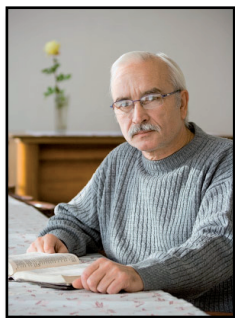


## HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve  
československé husitské v Praze Vršovicích



Pís 7:13 | ČASNĚ ZRÁNA  
PŮJDEME DO VINIC, POHLE-  
DÍME, ZDA PUČÍ VINNÁ RÉVA,  
ZDA JEJÍ KVĚT SE ROZVIL,  
ZDA ROZKVELY GRANÁTOVÉ  
STROMY....



S velikonoce mi se poji jeden z klíčových momentů mého zranění. Odmalička jsem vyrůstal v teologicky strážlivé evangelické církvi. Vždycky jsem se divil tomu, že co jsem v ní slyšel,

nenalézalo mezi lidmi větší ohlas. Bylo to přece racionální a ušlechtilé zároveň. Určitě v tom byla vyšší kvalita než v řečech, které jsem slyšel na ulici. Jako gymnazista jsem však přece jen na jeden problém narazil. Bylo jím vzkříšení. To prostě do systému přírodních věd zakomponovat nešlo. Ještě na teologické fakultě jsem si lámal hlavu, jak oddělit Velikonoční neděli od Velkého pátku a zbavit se tak toho, co jsem nechápal. Jsem rád, že se mně to nepodařilo. Někteří moji spolustudenti a pozdější faráři to štěstí neměli. Prostě Velikonoční neděli od Velkého pátku odřízli. Uchovali si tak punc kritických intelektuálů. Platí zato ovšem tím, že to pod jejich kazatelnami příliš životem netepe. Není se čemu divit. Co se dá kázat, když nemá farář odvahu říci: „Kristus vstal z mrtvých.“ Jenom moralismus. A kdo má chuť poslouchat moralistické řeči? Nikdo. Kde končí křesťanské zvěstování Velkým pátkem, tam končí i církev. Výsledky sčítání lidu nám opět brzy potvrdí, že čím liberálnější církev, tím strmější je její pád.

Řešením není začít z pudu sebezáchovy horečně vykřikovat věty, kterým nevěříme. Zavádějící by bylo rovněž pokoušet se přehlušit, čemu jsme se naučili v hodinách přírodopisu, opakováním veli-

konočních liturgických manter. Prostě se musíme snažit vyjádřit zvěst o vzkříšení jinak. Nezbovit ji jejího fascinujícího obsahu, ale interpretovat jej způsobem dnešnímu člověku přijatelným. Znamená to uvědomit si, v čem spočívá nejhlubší smysl toho, co se onoho prvního dne po sobotě odehrálo, co chtěli evangelisté naznačit prázdným hrobem a co Ježíš sděloval všem, s nimiž se před ním podle nich setkal.

Dnes už je mně to naprosto jasné. Vzkříšení vyjadřuje, že Ježíšův život měl smysl. Jeho ukřížování bylo tragédií. Nikoli však absurdní. Evangelisté nás svým líčením velikonočních událostí nezavlékají do nějakých fantasmagorií. Přivádějí nás naopak k té nejhlubší studnici moudrosti. K odhalení, že život, jako je Ježíšův, má absolutní hodnotu. I když fyzicky končí, ve vesmíru po sobě zanechává nesmazatelný otisk. Kaifáš, Herodes ani Pontský Pilát v něm po sobě nezanechali nic. Zvěst o vzkříšení je ve své iracionalitě vlastně nesmírně racionální. Je tím nejmocnějším impulzem pro morální život.

*Emanuel Vejnar,  
evangelický farář*

## CHVALOZPĚVNÁ MODLITBA - PREFACE

Nachází se v části Liturgie před zvoláním „Svatý, svatý, svatý, Hospodine zástupů...“  
Název je odvozen z lat. prefatio, »předmluva«, »úvodní modlitba«. První část - eucharistické modlitby, ve které církev vzdává díky Otci skrze Syna v Duchu svatém za všechna jeho obdivuhodná díla. Pokud jde o skladbu, p. uvádí dialog, následuje vstupní část, shodná pro všechny p., ve střední části vrcholí oslavné chvály, přecházející v závěrečné, opět pro všechny p. jednotné semknutí se s nebeským dvorem, vrcholící trojím zvoláním »svatý«, proneseným k Bohu.

Preface k příběhu o cestě do Emaus (Lk 24:13-35):

Je vskutku správné, naše povinnost a naše radost  
že můžeme ve všech časech a na všech místech  
vzdávat ti díky a chválit tě,  
všemohoucí a milosrdný Bože,  
za tvého vzkříšeného Syna, Ježíše Krista...

*Podle www.iencyklopedie.cz*

## NEDĚLE V KVĚTNU

### **I. neděle po velikonicích (Quasimodogeniti) 1. května 2011**

*Jako novorozené děti Boží mějte touhu  
jen po nefalšovaném duchovním mléku.  
Aleluja. (1. Petrův 2,2)*

První čtení z Písma: Skutky 2,14a.22–32

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 1,3–9

Evangelium: Jan 20,19–31

### **II. neděle po velikonicích (Misericordias Domini) 8. května 2011**

*Hospodinova milosrdenství je plná země.  
Nebesa byla učiněna Hospodinovým slo-  
vem. Aleluja. (Žalm 66,1–2)*

První čtení z Písma: Skutky 2,14a.36–41

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 1,17–23

Evangelium: Lukáš 24,13–35

### **III. neděle po velikonicích (Jubilate) 15. května 2011**

*Jásej Bohu, celá země. Pějte chvály k slávě  
jeho jména. Jeho slávu šířte chvalozpěvem.  
Aleluja. (Žalm 33,5–6)*

První čtení z Písma: Skutky 2,42–47

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 2,18–25

Evangelium: Jan 10,1–10

### **IV. neděle po velikonicích (Cantate) 22. května 2011**

*Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť  
učinil podivuhodné věci, zjevil před očima  
pronárodů svoji spravedlnost. Aleluja.  
(Žalm 98,1.2)*

První čtení z Písma: Skutky 7,55–60

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 2,1–10

Evangelium: Jan 14,1–14

### **V. neděle po velikonicích (Rogate) 29. května 2011**

*S plesáním to oznamujte, všude rozblašuj-  
te, rozneste to až do končin země: Hos-  
podin vykoupil svůj lid. Aleluja. (Izajáš  
48,20)*

První čtení z Písma: Skutky 17,22–31

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 3,13–22

Evangelium: Jan 14,15–21

Iz 58, 1-12

1K 2, 1-16

ev. Mt 5, 13-20

## SŮL ZEMĚ

Jak si všimli poučenější kazatelé a vykladači Písma než jsem já, a mně tak nezbyvá než jejich výklad opakovat: Ježíš nikoho nevyzývá, tím méně své učedníky, aby se stali solí země a světlem světa. Kolik líbivých slovo v tomto duchu už bylo proneseno: „pojďme do sebe, bratři a sestry, staňme se už konečně tou solí a světlem. Když ne odedneška, tak od zítřka už ano. Trochu na sobě zapracujeme a ono to půjde, najdeme onu potřebnou slanost, rozjasníme svoje tváře a Boží království je naše!“ Nic takového v bibli napsáno není, žádná solná ani světelná kůra, kterou by Spasitel svým vyznavačům ukládala. Ježíš zcela na rovinu říká úplně jiná slova, žádně staňte se, buďte, snažte se být; místo toho: „Vy jste sůl země - vy jste světlo světa.“ Jaká je to zvláštní hodnota vztažená na ty, kteří se hlásí ke Kristu? To, že není použit žádný podmiňovací způsob, ani to nedostávají posluchači rozkazem, nýbrž je jim to sděleno v rovině oznámení naznačuje, že se jedná o hodnotu přidanou, nikoliv získanou vlastním úsilím. Přidání se děje z Boží milosti, nikoliv z vůle člověka, který by se rozhodl, že se tedy tou solí a světlem stane, když to po něm Bůh chce. „Vy jste sůl země, vy jste světlo světa,“ říká Ježíš a všimněme si i rámce, ve kterém jeho slova zaznívají. Jsou součástí Horského kázání. Ježíš vystupuje na vyvýšené místo, kolem jsou shromáždění učedníci a zástupy a on otvírá svá ústa, aby je učil. Slova o soli a světle jsou adresována jeho posluchačům - těm, kteří slyší a jsou shromáždění okolo něj. To je důležitý aspekt pro to, abychom

porozuměli, v čem spočívá výsada být solí a světlem - ne tak, že by se z generace na generaci tradovalo, že křesťan má být onou solí a světlem, ne, že by nám to ukládala církevní nauka v některém ze svých článků víry. Lidé v určitý čas shromáždění okolo Ježíše, ti, kteří mu byli nablízku uslyšeli: „Vy jste sůl země, vy jste světlo světa...“ Kdo stál dál už to neslyšel, kdo byl jinde to také neslyšel a ten, kterému to řekli druhí, když přišli z hory domů tomu nejspíš neuvěřil. Zkuste si to představit na situaci, že vás někdo navštíví a řekne vám: „Jeden pán mi povídal, že jsem sůl země a světlo světa a tak si myslím, že to platí i o vás...“ Sami uznáte, že tak to asi fungovat moc nebude. Možná právě z důvodů větší stravitelnosti nahradili mnozí pozdější interpreti původní Ježíšův indikativ podmiňovacím způsobem. Ten totiž zní mnohem uvěřitelněji: „Jeden pán mi povídal, že bych měl být solí země a světlem světa, a tak si myslím, že to platí i o vás...“ A váš protějšek možná zareaguje: „Opravdu to říkal, no tak já se nad tím zamyslím a možná to vyzkouším...“ Nic z toho však v bibli opravdu není a Ježíš to nejspíš takto nezamýšlel. Jeho slova zní k těm, kdo ho slyší a kteří mu jsou nablízku. A teprve v této perspektivě dosadíme sami sebe za příjemce tohoto poselství a držitele tak těžko pochopitelné výsady být solí a světlem. Jsme nositeli těchto hodnot nikoliv tehdy, když se o ně snažíme, ale tak, že jsme Ježíši nablízku, slyšíme jeho hlas a shromažďujeme se s ním. Když za ním jdeme na horu v touze uslyšet ho, být u něj. A další důležitý

poznatek vyplývá z rámce, ve kterém slova ta zaznívají. Ježíš neselektuje. Nerozděluje si shromážděné na skupinky podle určitých kritérií: ty jsi jeden z dvanácti tak patříš sem, tys přišel později tak zůstaň dál, tys nebyl u Jana v Jordánu tak sem ani nechoď... Kdo slyší a je mu nablízku přijme ta slova: „Vy jste sůl země, vy jste světlo světa...“ Slanost a určení být světlem je dána osobou Ježíšovou. On je tím, který sám sebe jako první označuje za světlo světa. Protože On je světlem světa a prvotinou vzkříšení může tuto výsadu předat těm, kdo mu jsou nablízku. Vy jste sůl a světlo - protože já jsem tou solí a světlem. Z mé moci a z mé milosti i vy na tom máte podíl. Ale co se solí, která pobude slanosti? Jedná se vlastně o protimluv. Sůl nemůže ztratit slanost, takový případ fyzikální praxe nezná. Sůl se však může ztratit, může vymizet. Stejně tak světlo: aby bylo světlem, tak může jediné svítit. Zhasnuté světlo není světlem stejně tak, jako sůl, která přišla o slanost není solí. A tak chceme-li přece jenom do našich úvah vnést podmiňovací způsob, který je pro nás kazatele přívětivějším, pak dává Ježíš na vybranou: „Buď jste solí a světlem, anebo nejste solí a nejste světlem...“ Není nic mezi tím na způsob neslané solí a světla, které nesvítí. Buď jsme nablízku Ježíšovi, slyšíme jeho hlas a tedy jsme jako on solí země a světlem světa, anebo nejsme blízko něj - možná ho jen z dálky zahlédáme anebo jsme o něm něco slyšeli na způsob historiky o člověku, který přišel domů a řekl: „Jeden pán mi povídal...“, ale na vlastní oči a uši jsme se nepřesvědčili o tom Pánovi s velkým P. Buď jsme jako křesťané solí země a světlem světa - konzervantem, dobrou příchutí, kořením a jasem v okolním šeru, anebo nejsme, ale potom nejsme křesťané

- tedy ti, kteří jsou Ježíšovi nablízku. Neslaná sůl nebo světlo pod nádobou jsou stejně zbytečné a nesmyslné, jako křesťan, který pozbyl své slanosti a který světlo své víry důkladně utěšnil, aby ani paprsek nepronikl napovrch. Ježíšův příměr je mi velmi blízký - asi proto, že mám rád sůl víc než cukr. Sůl se odměřuje po malých dávkách. Není jejím účelem zahltit množstvím, nýbrž v malém spolehlivě prostoupit mnohé. Stejně tak křesťané jsou světu zapotřebí jako sůl a sami sebe můžeme vidět v docela malém teritoriu naší omezené působnosti: moje rodina, moje pracoviště, můj sbor - všude tam osvědčují svoji slanost. Spolehlivě se uložit v solničce však naším úkolem není. Často totiž taková dobře uložená sůl natáhne okolní vlhkost, zbytní a ve výsledku neprojde malým otvorem sítky v okamžiku, když někdo natáhne ruku po solničce. Dbejme na naši použitelnost, být po ruce, když nás jako křesťany bude někdo potřebovat jako sůl...

Amen

*Kázání o V. neděli po Zjevení Páně  
6. února 2011 v Husově sboru  
ve Vršovcích*

# PROGRAM NA KVĚTEN

1.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
6.5.	pátek	18.30 hod.	eklesiola u Pešků	setkání věřících v domácí církvi (Peškovi, Moskevská 34)
8.5.	neděle	8.30 hod.	sborová snídaně	v I. patře
8.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
15.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží H. Zezulková
20.5.	pátek	18.30 hod.	schůze Rady starších	v sákrstii
22.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl, kázání J. Pešek
22.5.	neděle	14 hod.	Mrazík a Stříbrný vítr - pohádka pro děti	v Divadle MANA
27.5.	pátek	17-24	Noc kostelů	probíhá v budově Husova sboru
29.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl, kázání A. Frýdlová

## TERMÍNY SBOROVÝCH DOVOLENÝCH 2011

so 16.7.- so 23.7. Slovensko (místo bude upřesněno) - rodiny se staršími dětmi  
so 13.8. - pa 19.8. Železná Ruda - rodiny s mladšími dětmi

## KONTAKT

Moskevská 34/967  
101 00 Praha 10-Vršovice  
e-mail: [info@husuvsbor.cz](mailto:info@husuvsbor.cz)  
[www.husuvsbor.cz](http://www.husuvsbor.cz)  
e-mail faráře: [david.frydl@tiscali.cz](mailto:david.frydl@tiscali.cz)  
tel.: 271724317 (Farní kancelář)  
271726461 byt faráře  
731100059 mobil faráře

**Centrum MANA**  
nízkoprahové centrum aktivit  
produkce: Jiřina Hůlková, tel. 774941946  
[www.centrummana.cz](http://www.centrummana.cz)  
e-mail: [info@centrummana.cz](mailto:info@centrummana.cz)  
[divadlo@centrummana.cz](mailto:divadlo@centrummana.cz)  
Prodej vstupenek před začátkem představení na pokladně divadla.



dopis X.

Několik posledních adventních večerů v Miltonu, těsně před Vánocemi, jsem prožívala jako za časů Jana Jakuba Ryby, kdy se chodilo po vesnici koledovat – děti hrající na housle a píšťaly, dopadající světlo lucerny, padající sníh, ozářená okna, prokřehlé prsty u nohou a tradiční anglické koledy. Byl to opravdu požehnaný čas. Přesně na Štědrý den jsem se vrátila do Ridley Hall – byl to krásný příjezd do koleje. Kolik lidí si na mě vzpomnělo. „Ježíšek s andělky vždycky na Štědrý den přiletí a dárky položí pod stromeček.“ – slýchávala jsem vždycky od vás v čase svého dětství. Když sedím u krbu ve svém pokoji jsem dočetla poslední z dopisů a uviděla tu ohromnou hromadu bílých dopisních papírů, která mě obklopovala... Ano, to jsou stopy andělských křídel, jejich šum při otvírání obálek a pak, kolikrát jsem v nich směla číst o té radostné zvěsti, že se nám narodil Spasitel. Andělské zvěstování dnešních dnů. Dopisní papíry se tak pro mne staly andělskými křídly Božích poslů dneška, poslů žijících zde na zemi spolu s námi.

Po návratu z Půlnoční, kde jsem byla s rodinou principála (ředitele) koleje, jsem usínala v opuštěné koleji, neboť většina studentů odjela na svátky domů a náhle uslyšela cvaknutí dveří. Pak jakýsi podivný šramot a neustále se přibližující kroky. Najednou vše ustalo. Byl jsem docela zmatená a trochu se i bála. Kdo by se vracel teď do koleje? Věřila jsem v Boží ochranu, ale dalo mi to trochu přemáhání. Nakonec jsem usnula. A pak ráno, to fantastické ráno plné slunečních paprsků, odemknu dveře od pokoje a objevím tu klasickou anglickou červenou vánoční punčochu plnou všelijakých sladkostí, dávanou tradičně za dveře nebo do okna 25. prosince. Náhle mi svitlo. Ředitel koleje se po návratu z Půlnoční „vloupával“ na mé schodiště, aby mi mohl položit před pokoj tento dárek,

který mi u něj zanechali studenti. Ještě že jsem nevolala o pomoc. Co bych dělala, kdyby nám zatkli ředitele koleje?

25.12., což je pro Angličany hlavní sváteční den kdy si předávají dárky, jsem strávila s Crayovými (rodina ředitele) a jejich sedmdesátiletým strýčkem Georgem, bělovlasým pánem s knírkem – bývalým válečným pilotem. Jaký zážitek může být typičtější pro Anglii, než sedět u tradičního vánočního nadívaného krocana s anglickým strýčkem a navíc když den předtím jsem se sama stala tetičkou. A tak strýček a tetička seděli vedle sebe a vzpomínali. On na mladá léta a ona na domov.

Před Silvestrem jsem se v Londýně ve sboru setkala s jedním docela obyčejným člověkem. Vyprávěli jsme si spolu o Praze a já jsem byla překvapená, kolik toho o mém domově věděl. A do toho mi povídá: no když mi bylo tak 21, jako vám, žil jsem v bytě s několika kamarády a každou poslední sobotu v měsíci jsme se modlili a postili za východní Evropu a její svobodu. A my říkáme, že Sametová revoluce přišla tak znenadání. Tito Angličané ji „připravovali“ už řadu let!

*Vaše Adela*

---

## BIBLICKÁ VEČERE

*„Kdykoli jíme, mělo by to být něco slavnostního.“*

*Karl Rahner*

Během jídla postupně vysvětlujeme význam jednotlivých potravin a předčítáme biblické texty - zažíváme tak sílu společenství stolu.

Máme před sebou upravené stoly - květiny, sklenky, talířky, ale téměř žádné příbory. Budeme totiž jíst většinou rukama tak, jak bylo zvykem v biblických dobách. Nejde o to kopírovat zvyky Izraele, nýbrž obětovat naše potraviny všedního dne a vyložit to podle Bible. V Bibli je společné jídlo a pití velmi důležité, protože patří k podstatě člověka. Stvořitel je ten, kdo sytí a ochraňuje člověka. Čti Gn 43, 1.

Kulturní jídla propůjčovala obyčejnému jídlu a účastníkům na něm nový význam a cenu. Jedlo se a pilo při uzavírání smluv. Např. Izák po svém setkání u studny uzavírá smlouvu s abímelekem. Čti Gn 26,30-31. Jákob uzavírá mír s Lábanem. Čti Gn 31,54. Ezau připravuje Jákobovi jídlo, když od něj chce dosáhnout požehnání. Čti Gn 27,31. Kulturní jídla byla součástí slavností. Velké rodiny měly každoroční společné obětní hody. Slavnost a oběť patří ve Starém zákoně k sobě, protože před Bohem se „má jíst a být veselý“. Jsou jídla s hlubším teologickým významem. Čteme o nich v důležitých bodech biblického poselství: jídlo o svátku Pascha, večeře Páně. Mnoho podobenství v Novém i Starém zákoně zobrazuje jídlo, hostinu. Ježíš si sedá s nejrůznějšími lidmi ke stolu, aby s nimi jedl a pil. V Novém zákoně nacházíme hostinu jako obraz Božího království, nového věku.



## **Chléb**

Tato základní potravina patří jak ke svátku Pascha, tak k večeři Páně. O chlebu se mluví v Bibli často. Čti. J 6,31-35.

Žehnám tento chléb (hostitel jej bere do ruky) starým izraelským požehnáním: „Bud' požehnán, Pane, náš Bože, který vydáváš chléb ze země. Amen.“

Přijměte tedy chléb, který vám podávám. Lámejte z něho každý pro sebe svůj díl a podejte jej dál kolem stolu. Přivoňte k němu a klidně a pomalu vychutnávejte tento Boží dar.

## **Víno, voda, šťáva**

Víno patří k hostinám Starého zákona. Víno je i výrazem pro pití, pro radost, pro slavnost. Čti Ž 104,15. (Je podáváno víno a naléváno do sklenic každému z účastníků večeře.) Víno patří k slavnosti Pascha i k večeři Páně. Je symbolem Božího království. Na svatbě v Káni Galilejské Ježíš proměňuje vodu ve víno, aby nebyla přerušena radost. Pijme společně na radost, kterou nám Bůh dává, na budoucnost jeho království a na nás, na naše společenství a přátelství.

Žehnám opět starým izraelským požehnáním k vínu: „Bud' požehnán Pane, náš Bože, Králi světa, za vinnou révu. Amen.“

(Pro ty, kdo nemohou pít víno, je dobré připravit vodu k jeho zředění anebo jiné ovocné šťávy.)

## **Ryba**

Ryba nám připomíná ryby v moři, Jonáše, rybáře, kteří se stali Ježíšovými učedníky. Čti Mt 14,14-20; L5,1-11; J 21,11-14.

Ryba byla poznávacím znamením raného křesťanství. Byla přinášena na stůl rozporcovaná. Posílám kolem stolu pečenou rybu. Každý si kousek z ní vezměte.

## **Maso**

Velikonoční (paschální) beránek patří k nejdůležitějším kultickým pokrmům. Čti Ex 12,1-11; L22,7-8.

Posílám kolem stolu talíře s nakrájeným masem. Poslužte si každý podle chuti.

## **Pelyněk, routa, kmín, máta, kopr - hořké byliny**

Pro svou hořkou chuť jsou symbolem utrpení a bezpráví. Čti Am 6,12; Mat 23,23; Iz 28,25.

## **Mléko, sýr a med**

Izrael se měl usídlit v zemi oplývající mlékem a strdím. Čti Ex 3,8; Ž J 9, 2.

Příkazy Páně jsou pro věřícího člověka sladší než med. Med je ve Starém zákoně znamením naděje, plnosti, zaslíbení. Do země mléka a strdí nevejde však člověk bez námahy. Čti Iz 55,1. Před sebou máte v šálku nalito trochu mléka. Kolem stolu posílám talíře s nakrájeným sýrem, což je jen jiná forma mléka, mléko ve zhuštěné podobě.

Med je znamením naděje. Z příborů máte před sebou jen lžičku. Naberte si každý ze sklenice s medem, kterou dávám kolovat kolem stolu.

## **Ovoce**

Hrozny přinesli zvědové ze zaslíbené země. Je to dar Boží. Čti Nu 13,23.

Čas pokoje za krále Šalomouna je charakterizován jako čas, kdy lidé sedí a bydlí pod fíkovníkem a vinnou révou. Čti I Kr 5,5.

Fíkovník, fíky - pro Židy velmi oblíbený strom a symbol prosperity a blahobytu, příslovenčné označení pokoje a spásy. Čti I. Kr 4,25; Dt 8,8.

Oliva - symbol pokoje (olivové ratolesti), přátelství a míru. V Palestině je oliva základ blahobytu. Čti Ž 52,10; Oz 14,6; Gn 8,11.

Datle - datlová palma - užívá se o svátcích stánků. Čti Lev 23.40. Palmově ratolesti tvoří výzdobu Šalomounova chrámu. Čti I Kr 6,29.

## A na závěr

něco sladkého, abychom si připomněli sladkost svobody. Po čtyřicetiletém putování Izraelité dočkali zaslíbené země. Kolem stolu putují talíře s křížalami, rozinkami a se sladkým pečivem.

Poznámka: Jednotlivá biblická čtení je třeba předem připravit a ten, kdo je hostitelem a slouží výkladem smyslu jednotlivých fází jídla, je předem rozdá účastníkům večeře se žádostí, aby je v určeném pořadí přečetli. Je doporučeníhodné jíst ode všeho jen maličko, i tak budete dobře nasyceni.

## SPOLEČENSTVÍ STOLU V BIBLICKÉM POHLEDU

**K**rátce po mé svatbě, na samotném začátku manželství, tedy v dobách, kdy jsme s mojí ženou ještě měli možnost vydávat se společně i na delší cesty, nežli jenom do bezprostředního okolí svého bydliště a tam, kam trpělivost našich dětí a naše vystačí při společné - často hektické cestě dopravními prostředky, jsme jako první z cest podnikli do Turecka, kde de facto až na místě jsme shledali, jak je místně tato země spojena s celou řadou biblických a prvokřesťanských událostí. Při naší cestě po jižním Turecku, kdy jako způsob dopravy jsme zvolili autostop, jsme nejméně ve dvou případech zažili, že krátké - ve své podstatě letmé setkání v autě s neznámým člověkem vyústilo nakonec v pozvání ke společnému stolu. Nejen že jsme byli dopraveni na určené místo, ale ještě jsme přijali od našeho dopravce pozvání ke stolu, za kterým se následně sešla celá rodina včetně široce rozvětveného příbuzenstva. Dodnes vzpomínám na to nečekané - rodinné setkání na střeše nevelkého domku s výhledem na moře, kde jsme byli v pravém slova smyslu pohostěni. Říká se „jiný kraj - jiný mrav“ - v případě autostopu v Turecku a následného pozvání ke stolu, to platí dvojnásob, zvlášť kdybychom si podobnou situaci měli představit v podmínkách evropských zemí. Když jsme později podobný druh cestování zvolili v navýsost evropské Francii, nic takového už jsme nezažili. A tak jsme se na vlastní oči, ale i chuťové buňky, přesvědčili, že široce dosvědčená „orientální“ pohostinnost není výmyslem, ale i v značně poevropštělém Turecku skutečností, která i navzdory postupující globalizaci trvá do současnosti. A protože bible je místem svého vzniku knihou orientální - děje v ní popisované se odehrávají velkou měrou v prostředí Blízkého a Středního

Východu, je zřejmé, že společenství stolu v ní hraje významnou roli. Vzpomeňme na příběhy starozákonních praotců: Abrahama - Izáka - Jákoba. V každém z nich hraje sejití okolo stolu a s ním spojené rodové - rodinné společenství, důležitou roli: Abraham hostí v poledním žáru ve svém stanu tři neznámé cizince, aby jim vzápětí vystrojil velkolepou hostinu. Mojžíšem je ustanoven každoroční hod beránka na paměť vyjití z Egypta, některé z dějů okolo krále Davida se odehrávají u stolu. Příběh královny Ester začíná na hostině, podobně na hostině král Belšasar obdrží proctví o zániku své říše. Nový zákon nijak z tradice orientální pohostinnosti a významu společenství stolu nevybočuje. Ježíš usedá ke společnému stolu s hříšníky - celníky i prostitutkami, láme chléb a rozdává rybu při nasycení tisíců, křesťanská bohoslužba a její centrální svátost - eucharistie (radostný



hod) má své počátky v události poslední Ježíšovy večeře s učedníky v předvečer velikonoce. Ale v Novém zákoně najdeme i mnoho dalších zdánlivě okrajových popisů toho, jak se lidé společně sešli za jedním stolem. V podobenství o marnotratném synu pořádá po jeho návratu na jeho počest otec slavnostní hostinu. Ježíš sděluje svým učedníkům podobenství o hostinách. Ve Skutcích apoštolských i v apoštolských listech jsou dosvědčeny prvokřesťanské agapální hody - společné sejití za stolem v církvi. Vždy je v této souvislosti v bibli opakováno, že sejití u stolu je prostorem pro utváření nových vztahů, nových vazeb, které z takových sejití vycházejí. Centrálním bodem křesťanského liturgického prostoru je v církvi před reformací oltář - tedy stůl, kterému katolická tradice rozumí víc v starozákonní linii stolu obětního, tradice reformační jej nahlíží jako stůl Ježíše Krista - podobný tomu, za kterým seděl Spasitel při večeři poslední s učedníky v horní místnosti jeruzalémské. Skutečnost, že za základ budoucí bohoslužby „na jeho památku“ vybírá Kristus právě společnou večeři je tak zcela v duchu zmíněných starých - orientálních tradic, které ctí stolové společenství jako jeden ze základních - konstitutivních prvků lidské pospolitosti, přičemž na prvním místě je to pospolitost rodinná, která je takto udržována, obnovována a zachována při životě. V dávných dobách to byla společenství nomádů putujících z místa na místo, která se ve svých stanech scházela ke společnému jídlu. Kdo byl pozván „ke stolu“ byl pozván do života. Takové společenství bylo zárukou pokračování

čování života. Naopak vyloučení v sobě neslo značné riziko smrti. Ježíš usedá se svými učedníky ke společnému stolu. Evangelista Lukáš uvozuje svůj popis Ježíšova posledního stolování konstatováním: „Když nastala hodina...“ Ten údaj je nadčasový víc než sdělení, že v konkrétní dobu zahájil Ježíš své stolování s učedníky. „Nastala hodina,“ říká Lukáš a má na mysli Boží perspektivu času, který dochází svého naplnění, podobně, jako když v hodině tohoto naplnění porodí Maria svého syna anebo o hodině třetí Ježíš umírá na kříži. Všude tam se láme čas chronos a je nahrazován časem karos - časem Božího naplnění. Příslib tohoto času nalézali lidé biblických - orientálních kultur, v možnosti jídla u společného stolu. A odtud je už skutečně jenom krok k pochopení jídla - hostiny, jako aktu duchovního nasycení. Když nastala hodina, Ježíš usedá ke stolu a apoštolové s ním. Stolování s Ježíšem sytí pro věčnost - je podobným druhem sejití, jaké kdysi zachraňovalo jeho účastníky před tím, aby zemřeli hladem v osamění vyloučení ze své pospolitosti. Proto se církev na památku tohoto schází u Kristova stolu, aby znovu prožívala radost nasycení z jeho rukou a přijetí Boží milosti, která nekončí.

*David Frýdl,  
promluva při biblické večeři 21.4.2011 v Centru MANA*

## ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 11. 4. 2011

Ustavující schůze RS byla zahájena zpěvem písní ze zpěvníku CČSH a modlitbami přítomných.

Br. farář seznámil členy RS s jednotlivými paragrafy Ústavy CČSH a Organizačního řádu týkajícími se postavení a činnosti rady starších.

V tajné volbě byli zvoleni:

- finanční zpravodaj – Oldřich Nováček
- místopředsedkyně RS – Helena Zezulková
- zapisovatel – Jakub Pešek
- pokladník – David Frýdl

Byly přijaty následující způsoby, kterými bude svolávána RS na svá jednání: a) oznámením při bohoslužbách, b) oznámením ve Vršovickém Hlasateli, c) emailem, d) telefonicky. Zároveň bylo ujednáno, že na každou schůzi RS bude zvána i revizorka Milada Janatová. RS se budou konat zpravidla 3. pátek v měsíci od 18:30, příští schůze proběhne dne 20.5.2011.

Br. vikář Daniel Majer vykonal obřad ustavení RS dle Agendy CČSH. Všichni členové RS do jeho rukou složili slib.

*Zapsal Jakub Pešek.*